

~~E 63-08~~

FDE 9980A

Protokoll fört vid förhör med
Anette Kohut, född [REDACTED]
Boende [REDACTED],
tel: [REDACTED]. Förhöret hållet
på Försäkringsbolaget Skandia
torsdagen den 26 juni 1986 med
början kl 14.30.
Förhørsledare krinsp Tor Petrell.

Anette Kohut tjänstgör som väktare på Securitas och förhöret avser
fredagen den 28 februari 1986 då hon tjänstgjorde i receptionen
på Skandia.

F= Förhørsledare
K= Kohut

F: Kommer du ihåg den här fredagen den 28:e, när du började då
i receptionen?

K: Jag började kvart i fem på eftermiddagen, 16.45.

F: Ja, och du slutar?

K: Ja, egentligen slutar jag kvart i nio men i och med att jag hade
gjort upp med den andra väktaren, nattväktaren som skulle lösa
av mig kvart i nio att han skulle få komma elva.

F: Ja, vem var det?

K: Det var Henry Olofsson . Det här hade vi gjort upp sinsemellan så
Securitas visste inte om det och därför visste inte dom heller
våra tider. Och han kom omkring klockan elva.

F: Får jag fråga här, tiden 16.45 till 20.45 vem tjänstgjorde mer
än du i receptionen?

K: Det var jag och Anna-Lisa Gahn. Där har jag sagt fel till den
förra som förhörde mig, för jag sade nämligen Ann-Sofi Olofsson,
jag var bomsäker på att det var hon. Men sedan har jag fått reda
på av henne att det inte var hon utan det var Anna-Lisa Gahn .
Hon är nattväktaren, hon jobbar tillsammans med Henry Olofsson.
Men hon fick hoppa in istället, hon hade tydligen bytt.

F: Jaha, så hon tjänstgjorde också då kl 16.45-20.45.

K: Ja.

F: Och sedan fortsatte hon från 20.45 .

ANKN: ~~E 2522~~

K: Till kvart över åtta på morgonen.

F: Hon gjorde dubbla pass då. Det gjorde du också i princip kanske?

K: Nej, jag slutar ju efter halv tolv.

F: Mm. Du berättade att Henry Olofsson kom ...

K: Omkring klockan elva.

F: Före eller efter?

K: Det är sådana frågor som inte jag kommer ihåg.

F: Var du ensam då i receptionen när han kom?

K: Ja, det var jag, jag var ensam när han kom.

F: Anna-Lisa Gahn var någonstans var hon?

K: Hon gick rondan. Hon påbörjade den omkring kl 21.00, antingen 20.45 eller 21.00. Omkring där.

F: Ja. När Henry kom vad hände då, gick du direkt hem?

K: Nej, det gjorde jag inte, jag satt kvar, vi hade tv:n på, tittade på tv och pratade och tiden gick och när jag tittade på klockan som finns i receptionen på väggen så såg jag att den var omkring halv tolv och jag tänkte herre gud nu måste jag skynda mig hem. För jag skulle nämligen tillbaka på lördag morgon kvart över åtta. Och då gick jag för att byta om, vi har vårt omklädningsrum strax bakom där, ett litet rum. Och sedan åkte jag ut med bilen på baksidan.

F: Vad är det för bil du har?

K: Audi 50.

F: Färg?

K: Blå, metallic blå.

F: Jaha, då kom du alltså ut, vi har tittat på en karta här över Stockholm och den här omgivningen. Du kom ut på Luntmakargatan där du svänger vänster och kör den då norr ut. Sedan svänger du vänster på Kammakargatan ner till Sveavägen, där du svänger höger och fortsätter Sveavägen norr ut.

K: Det stämmer.

F: Du har tidigare berättat om någon bil som du observerade här, var någonstans var det?

K: Det var på Sveavägen mot norrtull alltså. Men jag vet inte riktigt var, jag vet inte riktigt sträckan där jag började se bilen.

F: Var den i rörelse den?

K: Den var i rörelse, för antagligen så kom den bakifrån mig och

körde om, just där....där var trefiligt tror jag på Sveavägen, bussfilen och mitten och längst till vänster tror jag.

F: Kommer du ihåg om du hade passerat Odengatan. Det är nästa stora korsning

K: Jag minns inte det. Jag kan inte svara på det, för antingen är det rätt eller fel, jag vet inte, jag kommer inte ihåg. Jag minns bara att jag väjde undan för jag tyckte att det är lika bra att han får köra om, jag ville ha honom på avstånd just för att han höll på mellarna filerna fram och tillbaka.

F: Du såg honom då i backspegeln eller..?

K: Jag har för mig att jag såg så här på sidan och så när han var om. Jag såg då att han körde, eller han, jag vet inte vem det var, att det var vinglig körning. Jag tyckte det var lika bra att jag håller mig lugn.

F: Mm. Gick det fort?

K: Han körde ganska fort, det kan man säga.

F: Ja, var det mycket trafik på gatan?

K: Vad jag minns så var det en bil till som körde lugnt som också väjde undan, jag kommer inte ihåg vad det var för bil, varken färg eller typ. Jag vet att jag konstaterade att den andra också tog det lugnt och väjde undan.

F: Den andra bilen låg den bakom eller framför dig?

K: Nej, han var framför mig. Jag höll mig lugn just för att jag inte ville, jag tänkte att han skulle köra om han hade bråttom.

F: Mm. Vad var det här för bil?

K: Jag har för mig, jag tyckte att det var någon Volvo av något slag.

Mörk. Men sedan om det var mörkröd eller svart eller vad det vet jag inte.

F: Nej, var det en nyare modell eller var det en äldre?

K: Det var nog en äldre. Eller äldre och äldre, men det var inte den nya turbon alltså.

F: Nej, var det 240serien eller var det ännu äldre?

K: Nej, jag kan tänka mig att det var det. Jag tittade inte så noga, för jag tänkte inte mer på det där. Jag hade ingen aning

F: Nej, var den svenskregistrerad?

K: Det tror jag den var. Och jag såg att det var flera stycken i bilen.

F: Hur många?

K: Den såg ganska full ut, jag skulle tippa på fyra-fem stycken.

F: Men du vet inte säkert antalet?=-

K: Nej, det vet jag inte. Så noga tittade jag inte utan jag bara gjorde en snabb överblick, konstaterade ,jaha, säkert fyllon som sitter där.

F: Mm. Vart tog den här bilen vägen?

K: Jag såg att han körde mot Norrtull och sedan till vänster och sedan var han bara borta i ett nafs.

F: Du menar till vänster, menar du då rondellen vid Norrtull?

K: Ja, han körde åt samma håll som jag körde för jag körde efter och sedan så, direkt efter, ja, man kör till vänster då och sedan var han bara borta. Du menar vid rondellen vid Wennergren centrum?=-

K: Ja.

F: Och där förlorade du bilen ur sikte.

K: Mm. Jag tittade inte så noga heller men jag konstaterade just att vart tog han vägen han som hade så bråttom. Kan ju inte säga att jag letade efter den. Men där var han borta, sedan vet jag inte om han körde höger eller vänster. För jag körde själv till höger vid Gulfmacken där.

F: Ja. Det är inget mer som du kan erinra dig om just den här bilen?

K: Nej.

F: Var det några dekaler på bilen?

K: Jag minns inte. I och med att jag inte tänkte.., hade jag bara vetat om det här med mordet då hade man kanske reflekterat och tittat lite mera noga. Det gör man inte, jag gör det inte i alla fall.

F: Nej. Det var i alla fall en volvo.

K: Jägg är inte hundra procentigt säker, det är jag inte.

F: Men en volvoliknande bil.

K: ja.

F: Och i så fall troligen en 240 av något slag.

K: Ja.

F: Dock inte den allra modernaste, och den var mörk till färgen.

K: ja.

F: Och du har för dig att den var svenskregistrerad.

K: Ja.

F: Och det satt flera personer i den men du vet inte antalet men du tror att det var fyra eller fem. Och den körde vingligt och den

hade väldigt bråttom.

K: Ja.

F: Reflekterade du på om den körde mot rött lyse? :

K: Om jag reflekterade mot det så kommer jag inte ihåg det.

Jag minns inte.

F: Stannade du för rött ljus någon gång på den här sträckan från Kammakargatan och Wennergren centrum.

K: Det är en sak som jag inte heller kommer ihåg, men antagligen för jag tycker alltid man får stanna någonstans på Sveavägen så jag antar att någonstans fick jag stanna.

F: Och du vet inte riktigt var någonstans på den här sträckan som du observerade bilen?

K: Nej, jag undrar om det inte var halva, på halva vägen någonstans mot norrtull. Omkring, jag tror det var någonstans där.

F: Nå innan du lämnade Skandia , du säger att du lämnade Skandia vid 23.30-tiden.

K: Omkring, strax efter.

F: Strax efter 23.30.

K: Ja, och då hade vi inte observerat några ljud.

F: Nej.

K: För sådant hör man.

F: Du menar ljud från gatan...

K: Ja, nu tänkte jag mest på polis, på sirener överhuvudtaget, det borde man ha hört om de varit där, om de hade anlänt siren överhuvudtaget.

F: Mm. Hur vet du att klockan var strax efter 23.30, tittade du på klockan?

K: Jo, jag tittade precis på klockan när jag sa "herre gud klockan är så mycket" och då gick jag direkt och bytte om och åkte sedan.

F: Mm. Hur lång tid tar det att byta om och gå ner i garaget?

K: Ja, vad kan det ta, fem minuter, nu vet jag inte om jag pratade lite till med honom eller inte, det kommer jag inte ihåg. Ja, senast fem över halv- tjugio i kunde det varit när jag åkte därifrån.

F: Mm. Var Anna-Lisa Gahn närvarande då?

K: Nej, hon var inte där.

F: Kom det någon som jobbade i huset under den här tiden när Henry Olofsson och du befann dig i receptionen?

K: Det minns inte jag.. Jag minns bara att innan , vad kunde hon varit,

ja, jag minns inte vad tiden var, undrar om det inte var någonsans vid nio . Nej, jag säger inget för jag minns inte. Men jag kommer i alla fall ihåg han som hade den där axelremsväska eller handledsväska tror jag det var. Vad är det han heter, ja, han var i alla fall, han som jobbar där. För han skulle ha semester veckan efter för vi önskade honom trevlig semester och allting. Och det var han som tydligen hade sprungit efter han som han trodde hade skjutit. Han berättade att han var precis där vid Götabanken när skottet gick. Nej, han måste ha gått då vid tolv, eller halv tolv, kvart över elva..

F: Någon gång vid niotiden säger du, träffade du honom, gick han ut eller in i Skandia eller?

K: Det är sådana saker som inte jag kommer ihåg, för folk går alltid in och ut Då pratar man väl oftast med folk när de går ut och in men i och med att de inte har , hade jag vetat om att det varit ett mord , skett ett mord , då hade man varit mer uppmärksam och kommit ihåg mer. Men flesta är så att saker och ting händer och så är det inget mer med det.

F: Nej. Det är Stig Engström du kanske syftar på?

K: Ja, just det.

F: Det är så han heter.

K: Ja.

F: Du säger här att någon gång vid 21.00, menar du då att du träffade Stig Engström i receptionen?

K: . Varför jag sade nio kommer jag inte.. det vet jag inte. Men det är väl oftast då när folk går ut och in. Eller då också.

F: Ja. Men i samband med att du då skulle åka hem och efter det att Henry Olofsson hade kommit för att lösa av dig , under den tiden Henry Olofsson och du satt i receptionen lämnade Stig Engström Skandia då?

K: Ja, det gjorde han.

F: Det gjorde han.

K: Det är därför jag tippas på, för det var nog ungefär kvart över elva , kan det ha varit..

F: Då gick han alltså?

K: Ja, omkring där. För jag vet att det var jag och Henry Olofsson,

nu när jag tänker efter mer och mer då kommer jag ihåg det, att vi önskade honom trevlig semester och allting. Och sedan efter det, jag hade hunnit gå strax innan han kom tillbaka berättade Henry. Strax efter att jag hade gått, passerat den här skjutporten som är där nere, som jag också kom igenom med, då kom han in.

F: Engström?

K: Ja, då kom han tillbaka efter att , då ville han ju ringa, då hade han hört det här skottet och sett vad som hade hänt.

F: Men det är någonting som inte du har sett?

K: Jag har inte sett någonting, jag visste inte ens att han hade kommit tillbaka.

F: Nehe.

K: Men enligt Henry så hade han kommit in strax efter att jag hade passerat den där skjutporten. Så jag hade tydligen inte ens hunnit ner enligt honom. Jag vet själv inte alls vad som hände. Utan det är som han..

F: En kort fråga bara, du nämnde här att du gick bakom och bytte om, får du passera den här skjutporten då för att göra det?

K: Nej.

F: Utan det gör du bakom själva receptionsdisken.

K: Ja, precis. Jag vet inte om du observerade det, i receptionen så ser du en dörr till vänster , där går vi genom.

F: Ja. Sedan när du har bytt om då går du tillbaka till receptionen.

K: Ja.

F: Sedan går du ut ur receptionen..

K: Jag rundade så där som du och jag gjorde nu.

F: Ja, och sedan genom skjutdörrarna?

K: Ja, och så hissen ner.

F: Till garaget.

K: Ja, ök. Man går ut där.

F: har du något minne av när Stig Engström, du jobbade ju den här eftermiddagen och kvällen från 16.45, träffade du Engström tidigare under den här aftonen?

K: Jag vet inte.

F: Du nämnde här nio ..

K: Ja, nio, att jag sa, det var dumt sagt av mig, för jag vet inte egentligen, det vet jag inte.

F: Nej. Men eftersom Engström då lämnar det här huset vid 23.15 så

måste ju han varit här under kvällen?

K: Jo, han hade jobbat över just därför att han skulle på semester.

F: Mm, det berättade han kanske.

K: Mm, det gjorde han. Men det har jag sagt till de övriga som har förhört mig också så jag förstår inte, nu vet inte jag om poliserna kom tidigare eller inte, men att inte vi hörde någonting så mycket är säkert. Nu vet inte jag vad Henry har pratat för jag har ibte pratat med honom efteråt om det här. Men vi borde ha reflekterat eller någonting att ljudet just stannade där, det går väl att kolla, oavsett om det är Palme eller någon annan så skulle man ju kolla vad det är för någonting. I och med att dom var så pass nära.

F: Ja, men du har i alla fall inte hört några sirener?

K: Ingenting. Inte det minsta lilla ljud att folk springer fram och tillbaka är vi vana vid..

F: Och helt ovetande..

K: Kör jag ut därifrån..

F: Om vad som har hänt så åker du ut därifrån. Och då är klockan efter 23.30.

K: Ja. Omkring fem över halv- tjugo i. Första gången jag hörde talas om det här mordet det var klockan fem på morgonen när min radio sätter igång och väcker mig. Och då trodde jag att det var ett skämt. I och med att det var mitt i musiken så bara sade dom det.

F: En annan fråga, jag har tittat på receptionen när jag väntat på dig och för att ta sig in genom de här skjutdörrarna så får man använda någon form av kort som man stoppar in i en låda som Hur fungerar det där, är det något passerkort av något slag?

K: Ja, just det , det är passerkort samtidigt som det är stämpelkort. Det är allt i ett.

F: Ja. Så det registreras då i en dataanläggning.

K: Ja.

F: Så kan man plocka fram uppgifter senare.

K: Mm.

F: Finns det något annat sätt att ta sig in genom de här skjutdörrarna om man inte har något kort, om man inte vill använda kortet?

K: Ja, det ska vara att vi släpper in . vi kan släppa in.

F: Ja. Det är vanligt att ni gör om ni känner igen..

K: Ja, om man känner igen, det händer om de står där och inte har något kort eller om de har händerna fulla.

F: Ja, så det är fullt möjligt att, om vi tar mig som exempel, om jag hade jobbat här ett antal år och jag kommer där nere i receptionen och morsar att du trycker upp åt mig då. Det är ganska vanligt kan man säga.

K: Mm. Egentligen om man ska göra riktigt så får vi inte släppa in. Enligt Securitas, det vet jag inte om det är Securitas eller Skandia som har bestämt eller båda ihop. Men enligt våra bestämmelser så får vi inte släppa in utan alla ska använda sitt kort. Har de inget kort , men det är också en sådan där egentligen man får ju tänka lite själv också.

F: Ja, det här huset har väl en del olika larm och när larmet går så går det ner till receptionen, i alla fall på kvällstid och så.

K: Ja.

F: När du satt här då den 28 februari , gick det något larm då som du observerade?

K. Inget särskilt larm, jag minns inte. Men i och med att hon gick rond så larmade hon själv när hon går genom dörrarna.

F: Ja, det gör hon.

K: Mm, där nere vid ytterporten och så.

F: Är det ingen fördröjning på larmet när man öppnar en dörr, att det ska gå en viss tidsperiod innan larmet är igång.

K: Jag tror att det är det, men hur mycket det är det vet jag inte. Jag har inte tänkt på det. Jag har säkert hört det flera gånger men det är också som har flygit förbi.

F: Hur ser du när larmet går, kommer det upp någon lampa som blinkar eller har du det på dataskärm?

K: Jag har det på dataskärm. Den är där nere vid receptionen, först börjar den tuta och blinka ; då trycker man in den och då kommer det ut. Och jag återställer likadant på samma ställe.

F: Du säger att det var inget särskilt larm som gick!

K: Inte vad jag minns.

F: Nej, kommer du ihåg om det var något larm överhuvudtaget?

K: Det måste det varit någon dörrkontroll när hon gick. I och med att hon börjar alltid rondan . Vårans rond börjar där. Då måste hon ha utlöst, inneporten, innerdörren. Det måste hon

hon nästan ha gjort.

F: Ja, det är det enda du kan komma på.

K: Ja, som jag vet att hon har larmat.

F: Ja, har ni talat om det efteråt eller..?

K: Nej, det har vi inte gjort.

F: Den här var ligger den någonstans?

K: Den ligger på Sveavägen 42. Längst borta vid _____, vid 44:an.

Alltså den som är närmare mordplatsen.

F: Är det en dörr som går ut mot gatan?

K: Ja. Men inte den hon passerar, inte den som hon passerar.

F: Nej.

K: Det ska vara om hon öppnar och kollar att de låst den dörren.

Det minns inte jag.

F: Nej. Henrik Olofsson har ju berättat att när han löste av dig så återställde han något larm, någon dörr.

k. Hmm?

F: Det var därför jag frågade om du har något minne av vilken dörr det var som larmades och varför den inte åtgärdades tidigare?

K: Jag vet inte. Kan hända att det var det att, men det kan ni kolla, det är så enkelt att kolla, det sade jag till dom här andra utredarna också, för de frågade mig också om jag visste någonting om larm just den dagen. Jag kommer inte ihåg efterså lång tid. _____ men jag kan tänka mig att

det var en dörrkontroll _____ som nattväktaren som går ronderna ska låsa, men den låser man inte förrän halv tio, just för att det är motionshall och sådant _____. Men att hon kom

lite senare och låste. Men nu vet inte jag om det var den.

Men det har jag sagt till dom, det är jätte enkelt, det är bara att gå och kolla, det kommer ju upp på den där remsan. Det finns inget enklare än att kolla på den.

F: Mm. Men du har i alla fall inget minne av något larm som har gått.

K: Nej, jag har inget minne. Man trycker ju av jämnt på den där.

F: Mm. Det är något företag eller någon butik av något slag som disponerar era lokaler, i garageplanet någonstans.

K: Mm.

F: Vad är det för butik?

K: Det är bland annat _____, där kan jag hänvisa till en man som heter Lennart, jag vet inte vad han heter i efternamn. Han

auhm *EAD 9976

jobbar där, ägare eller något sådant, eller delägare kan jag tänka mig.

F: Ja. Men den 28 februari på kvällen arbetade dom då, någon där, vet du det?

K: Jag vet inte.

F: Det är inget du vet.

K: Jag minns inte. Och så har väl Beckers där nere också.

F: Ja, så de måste också gå in i Skandias lokaler på något sätt?

K: På något sätt måste de kunna ha tillgång till, jo, men det har dom. . Dom har åkt in i garaget. Där har dom ju sin dörr hit, så dom kan ju egentligen gå hur dom vill här, det kan dom. ..Om du vill att jag ska visa dig.

F: Ja, det kan vi göra.

K: Så får du se med egna ögon

F: Ja. Då har jag inget mer att fråga om. Har du någonting mer du vill berätta?

K: Nej. jag är ledsen att jag inte kan hjälpa till mer. För jag vet inget mer..

Då avslutas förhöret kl 14.50

Stockholm som ovan

Tor Petrell
Krinsp

I hörbara delar rätt avskrivet intygas:

Ann-Mari Sjöblom